

یادداشت

اتاق های بازرگانی همه چیز را برای خودشان یکجا می خواهند!

صادق کار

زمانی که پای قانون کار در میان باشد، خواهان نابودی آن هستند و خودشان حتی زودتر از مجلس و دولت برای از میان برداشتن آن دست بکار شده‌اند و بی قانونی را در موسسات شان برقرار کرده‌اند. دستمزدها را کاهش می دهند، به کارگر اجازه تشکیل سندیکا نمی دهند، از کارگر قرارداد سفید امضا می گیرند، حق بیمه و دستمزد کارگر را نمی دهند... اینها کدام یک قانونی هستند؟ سرمایه دار آزاد باشد تا هر جور که خواست با کارگر رفتار کند، سندیکا و اتحادیه و فدراسیون برای خودش داشته باشد، بدون ترس از دستگیری و زندان حرف اش را به کرسی بنشانند، کالاها و اجناس خود را به هر قیمتی که خواست بفروشد. میدان رقابت بر بخش دولتی و تعاونی را ببندد و یکه و تنها بر بازار تولید و تجارت جولان دهد و کارگزاران و عوامل خودش همچون رئیسی، اژدهی و قالیباف را در راس نهادهای قدرت بگمارد! اینها مگر چند درصد از جمعیت کشور هستند، که همه امتیازات یک کشور را یکجا برای خودشان می خواهند؟

روزنامه "دنیای اقتصاد" ۳ روز پیش گزارشی از نشست روسای اتاق های بازرگانی و کارفرمایی با اژدهای رئیس قوه قضائیه رژیم با عنوان " ۱۴ مطالبه از قاضی القضاة" را منتشر کرد. در این نشست روسای اتاق بازرگانی ۱۴ خواسته خود از قوه قضائیه رژیم را طلب کردند. نشست مشابهی نیز در هفته قبل از انتصابات ریاست جمهوری بین تعداد دیگری از روسای اتاق های بازرگانی با رئیسی برگزار شد. درخواستهای علنی روسای سازمانهای کارفرمایی در هر دو جلسه کم و بیش مشابه هستند. قول های رئیسی و اژدهای به کلان سرمایه داران حاکم بر اتاق های بازرگانی نیز مشابه اند. تنها تفاوت آنها در این است که اژدهای با صراحت بیشتری از رئیسی آنچه را که در دل داشت همراه با حمایت خود از کلان سرمایه داری رانتی بیان کرد. تفاوت اساسی مضمونی میان حمایتهای رئیسی و اژدهای از سرمایه داران نیز به نظر نمی رسد وجود داشته باشد.

در این نشست روسای کلان سرمایه داری مسلط بر اتاق های بازرگانی پس از ارائه آمارهایی از بانک جهانی در مورد جایگاه ایران در مسئله آزادی تجارت به تشریح خواسته های خود پرداختند. شاه بیت خواست های روسای کلان سرمایه داری ایران برداشتن هر نوع قید و بند از سر راه جولان صاحبان سرمایه است. در عین حال که کمتر کسی با برخی از این درخواستها از قبیل "مبارزه با فساد، نجات

اقتصاد کشور "ممکن است مخالف باشد، اما درخواست آنها از اژه‌ای حکایت بردن شکایت بره به نزد گرگ است. البته نظر به آلودگی شدید خود روسای اتاق‌های بازرگانی به فساد، از این جماعت جز این انتظاری نیست. اصل قضیه همان برداشتن مقررات و قوانین ناظر بر تجارت و بازار است و بقیه درخواستها نیز یا در همین راستا بوده و یا برای فریب افکار عمومی از ماهیت و تبعات خواسته‌های آنان است.

یکی از خواسته‌های آنان آزاد کردن نرخ ارز و حذف دلار ۴۲۰۰ تومانی است که بخش عمده آن صرف خرید کالاهای اساسی به منظور جلوگیری از گرانی و کمیاب شدن مواد غذایی می‌شود. کارشناسان اقتصادی قبلاً گفته‌اند با حذف دلار ۴۲۰۰ تومانی قیمت مواد غذایی سر به فلک خواهد کشید. در واقع روسای اتاق به ارز ۴۲۰۰ تومانی بعنوان رقیب می‌نگرند و می‌خواهند آن را بدون در نظر گرفتن تعهدات جایگزین از میان بردارند. یکی دیگر از خواسته‌های آنها لغو نظارت و قیمت‌گذاری کالاهای اساسی توسط دولت است. مقصود و نتیجه اجرای این خواست نیز مشابه حذف ارز دولتی است. موارد دیگری با پیامدهای مشابه در میان خواسته‌های ۱۴ گانه اتاقها وجود دارند که تأثیراتشان مشابه دو مورد ذکر شده است. علت مخالفت با این درخواستها به آن جهت است که اجرای آنها در مقطع کنونی پیامدهای ویرانگری بر وضعیت معیشتی مردم عادی بر جای می‌گذارد. وگرنه کسی نه علاقه‌ای به سهمیه بندی مواد غذایی و دارویی و غیره در شرایط نرمال دارد و نه از پرداخت چندرغاز یارانه نقدی که بسرعت ارزش اش چون گلوله برفی در اثر تورم و شوک درمانی دلخوشی دارد. همه گروه‌های اجتماعی ترجیح می‌دهند بجای یارانه تناسبی منطقی میان درآمد و هزینه‌های زندگی شان برقرار باشد. ایراد خواسته‌های سرمایه‌داران در این است که هم می‌خواهند، قیمت‌ها را که هم اکنون نیز غیر قابل تحمل شده‌اند بالا ببرند و هم از سوی دیگر دستمزدها و قدرت خرید مردم مزد و حقوق بگیر و بینوا را کم کنند. یعنی اینکه خر و خرما و خدا را یکجا با هم می‌خواهند.

دنیای اقتصاد به نقل از روسای اتاقهای بازرگانی نوشت: "درخواست دیگر بخش خصوصی از دستگاه قضائی کشور به «اجرای شدن قوانینی مانند رفع موانع تولید، اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ و بهبود فضای کسب و کار»، «کاهش مجوزهای ارز چندنرخ»، «حذف ارز یارانه‌ای»، «توجه به ارزش بنیادین حق مالکیت و حق مبادله آزاد»، «اصلاح لایحه جامعه دآوری»، «استفاده بهینه از نهادهای دآوری و دآوری تخصصی»، «تشکیل سرمایه مستمر برای نجات اقتصاد کشور از وضع موجود»، «جلوگیری از تملیک واحدهای تولیدی از سوی بانک‌ها»، «توجه به فرصت‌های اقتصادی مجازی»، «جلوگیری از وضع قوانین فسادزاد و رانت آفرین»، «جلوگیری از تداوم دلال‌بازی و سفته‌بازی در بازار سرمایه»، «عدم دریافت هزینه از فعالیت‌های تولیدی قبل از راه‌اندازی واحدهای تولیدی» و همچنین «توجه به انتقانات آرا در دیوان عدالت اداری و دیوان عالی کشور برای جلوگیری از آسیب دیدن فعالان اقتصادی و ایجاد سازوکار برای جبران خسارت‌های وارده از این آرا» برمی‌گشت.

ترجمان همه این خواسته‌ها که در قالب کلمات شیک و پیک بیان شده‌اند، به معنی آزاد گذاشتن بیشتر دست صاحبان سرمایه در هر کاری که مایلند انجام دهند. تا همین حالا دست آنها کم باز گذاشته نشده و نتایج آن نیز برای مردم عادی در پرده نامانده اند. منتهمی زیاده خواهی آنها حد و مرزی برای خود نمی‌شناسد.

محسن اژه‌ای در پاسخ به مطالبات روسای اتاق‌های بازرگانی گفت: "باور من این است که با اقتصاد دولتی نمی‌توان به جایی رسید، اقتصاد تعاونی نیز در چهار دهه اخیر به هدف مورد نظر نرسیده است"

از این صریح‌تر نه می‌شد از خواسته‌های کلان سرمایه داری دفاع کرد و نه از اژه‌ای توقعی غیر از این داشت. اصولاً تصمیم‌گیری در مورد همه این خواسته‌ها در حوزه قوه قضائیه نیست. اما از آنجا که در رژیم فقها سگ صاحبش را نمی‌شناسد، هر کس در هر جا زورش می‌رسد دخالت می‌کند از این دخالتها نباید تعجب کرد.

بهر حال سخنان قاضی القضاات فاسد و جنایتکار رژیم در این ملاقات برادرانه آنچنان شرکت کنندگان را به شعف و سر ذوق آورد که بعضی از آنها نتوانستند خوشحالی و مراتب قدر شناسی خود از حمایت‌های قوه قضائیه بیان نکنند. چنان که دنیای اقتصاد به نقل از دو تن از حاضران نوشت: "رئیس اتاق بازرگانی ایران در دیدار با محسنی‌اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا با بیان اینکه انتخاب وی در قوه قضائیه برای فعالان اقتصادی نویدهای تازه‌ای ایجاد کرده است، گفت: قوه قضائیه با یک تغییر رویکرد کاملاً محسوس نسبت به فعالیت‌ها و فعالان اقتصادی، دور تازه‌ای از ارتباط ناگسستگی قضا و اقتصاد را ایجاد کرده است. با شناختی که از رئیس دستگاه قضا داریم، اطمینان داریم

که هم امیدها به نتیجه می‌رسند و هم به انتظارات پاسخ داده خواهد شد. غلامحسین شافعی مقوله «فسادزدایی» را در تصمیم‌گیری، تصمیم‌سازی، فرآیند و اجرا، بسیار مهم دانست و گفت: خوشبختانه امروز نگاه دستگاه قضا به مقوله فسادزدایی ریشه‌ای است که این مایه امیدواری بخش اقتصادی کشور است.

اگر برآستی مبارزه با فساد جز دغدغه‌های روسای اتاق‌های بازرگانی است، چرا آن را از سرگردگان اصلی فساد مطالبه می‌کنند و آیا آنها حاضر هستند بگذارند در مورد ثروتهای کنونی شان تحقیق و تفحص کنند تا روشن شود آنها را چگونه به دست آورده‌اند؟ جواب آنها قطعاً منفی خواهد بود، مگر اینکه مرجع رسیدگی از‌های و امثالهم باشند.

یکی از درخواستهای دیگر روسای اتاق‌ها، اجرای قوانین است. اما منظورشان نه تنها اجرای همه قوانین و برای همه نیست بلکه "اجرا شدن قوانینی مانند رفع موانع تولید" است. آنها اما زمانی که پای قانون کار در میان باشد، خواهان نابودی آن هستند و خودشان حتی زودتر از مجلس و دولت برای از میان برداشتن آن دست بکار شده‌اند و بی قانونی را در موسسات شان برقرار کرده‌اند. دستمزدها را کاهش می‌دهند، به کارگر اجازه تشکیل سندیکا نمی‌دهند، از کارگر قرارداد سفید امضا می‌گیرند، حق بیمه و دستمزد کارگر را نمی‌دهند... اینها کدام یک قانونی هستند؟ سرمایه دار آزاد باشد تا هر جور که خواست با کارگر رفتار کند، سندیکا و اتحادیه و فدراسیون برای خودش داشته باشد، بدون ترس از دستگیری و زندان حرف اش را به کرسی بنشاند، کالاها و اجناس خود را به هر قیمتی که خواست بفروشد. میدان رقابت بر بخش دولتی و تعاونی را ببندد و یکه و تنها بر بازار تولید و تجارت جولان دهد و کارگزاران و عوامل خودش همچون رئیسی، از‌هی و قالیباف را در راس نهادهای قدرت بگمارد! اینها مگر چند درصد از جمعیت کشور هستند، که همه امتیازات یک کشور را یکجا برای خودش می‌خواهند؟

دولت رئیسی به یقین با وجود تظاهر به عدالتخواهی یکی از وابسته‌ترین و متصلترین دولتها به اتاق‌های بازرگانی و کارفرمایی است. این واقعیت بخصوص بعد از چینش کابینه و تقسیم وزارتخانه‌ها بین طیف‌های جناح حاکم و اعلام مواضع و عملکرد آن آشکارتر از آن است که کسی بتواند ماهیت آن را وارونه نماید. طرفداران سرمایه داری لجام گسیخته بی هر نوع اعمال کنترل دولت که اتاق بازرگانی و سازمانهای کارفرمایی هسته مرکزی این گرایش را تشکیل می‌دهند و از بیان آشکار مواضع خود ابایی ندارند، در واقع همه چیز مملکت را یکجا برای خود می‌خواهند.

خواست آنها در یک کلام سپردن امور اقتصادی و قوانین متناظر بر آن به طرفداران بازار بی قید و بند و رفع هر نوع کنترل دولتی و اجتماعی بر بخش خصوصی و در واقع بیشتر برای بخش خصوصی دلال و رانتی است.

اکثر کلان سرمایه داری ایران که سالهاست نهادهای اصلی قدرت دولتی را قبضه کرده اند ثروتهای خود را از طریق رانت، غارت سرمایه‌های عمومی کشور و سئواستفاده از قدرت سیاسی دولتی به دست آورده‌اند. با این همه و با وجود اینکه کسب ثروتهای نجومی توسط آنها به فقر و فلاکت بالغ بر سه چهارم جمعیت کشور و ایجاد ابر بحران‌های مختلف و عقب مانگی کشور منتهی و خسارات و فجایع غیر قابل جبرانی بر کشور منجر شده، اما باز هم راضی نیستند و می‌خواهند راه جولان خود را فراختر کنند. آنها تا کنون در همه دولتها و تعیین سیاستهای و برنامه‌های اقتصادی- اجتماعی کشور مشارکت فعال داشته و در فجایعی که بر مردم رفته و می‌رود سهیم بوده و هستند. بارزترین هم پیوندی و همراهی اعلام شده آنها با یکی از ارتجاعی‌ترین و جنایتکارترین دولتهای تا کنونی، یعنی دولت رئیسی است. حمایتی که نه بخاطر منافع کشور و مردم، بلکه بخاطر سود و ثروت بیشتر و تشدید استثمار نیروی کار است. حمایتی که در اوج نارضایتی و اعتراضات گسترده اجتماعی و محاصره کشور در ابر بحران‌های مختلف صورت می‌گیرد.

از مبارزات کارگران و مزدبگیران برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

از اعتصاب سراسری کارگران پیمانی نفت و مطالبات آنان حمایت کنیم!

تاریخ و تئوری تعاونیها بخش چهارم

[موريس آلتمان](#)

جمعی از کارگران یک مکتور بر تراکتورهای اشتراکی

جنبش تعاونی اکیداً تعریف شده است و در ارتباط بسیار تنگی با اشکال دموکراتیک حاکمیت نسبت به اعضا قرار دارد. تعاونی فقط گروهی ساده از افراد نیست که در فعالیتهای اقتصادی خاصی همکاری می کنند. همکاری از این دست می تواند تحت اجبار حاکمیت نیز انجام شود؛ از برده داری تا سرواژ گرفته تا گروه های تحت حمایت دولت، مثلاً در چین، اتحاد جماهیر شوروی و کوبا. کار دستمزدی در یک جامعه دموکراتیک نیز نیازمند همکاری بین آکتورهای اقتصادی است. اما یک تعاونی به بسیارها بیشتر از همکاری نیازمند است، حتی زمانی که این همکاری به نحوی آزادانه و داوطلبانه تحقق یافته باشد.

زمینه های تاریخی

اصول راجدیل (Rochdale)

جنبش تعاونی اکیداً تعریف شده است و در ارتباط بسیار تنگی با اشکال دموکراتیک حاکمیت نسبت به اعضا قرار دارد. تعاونی فقط گروهی ساده از افراد نیست که در فعالیتهای اقتصادی خاصی همکاری می کنند. همکاری از این دست می تواند تحت اجبار حاکمیت نیز انجام شود؛ از برده داری تا سرواژ گرفته تا گروه های تحت حمایت دولت، مثلاً در چین، اتحاد جماهیر شوروی و کوبا. کار دستمزدی در یک جامعه دموکراتیک نیز نیازمند همکاری بین آکتورهای اقتصادی است. اما یک تعاونی به بسیارها بیشتر از همکاری نیازمند است، حتی زمانی که این همکاری به نحوی آزادانه و داوطلبانه تحقق یافته باشد.

جنبش نوین تعاونی تلاش دارد به مجموعه ای از اصول روشن و متجانس دست یابد که برای نخستین بار توسط اعضای تعاونی مصرف راجدیل فرموله شد. این تعاونی در سال 1844، در زمانی که حقوق کارگر و مصرف کننده بسیار محدود بود، توسط 28 بافنده در راجدیل انگلستان بنیان نهاده شد. تنها در سال 1852 بود که تعاونیهای مصرف در انگلستان مشمول مقررات قانونی شدند. اصول اولیه راجدیل که سازمانهای تعاونی را تعریف می کنند، چنین اند:

1. کنترل دموکراتیک (هر عضو یک رأی)،
2. عضویت باز،
3. منافع محدود سرمایه ای،
4. توزیع سود و مازاد به تناسب مشارکت عضو در جامعه تعاونی،
5. تجارت منحصراً نقدی (بدون استفاده از اعتبارات)،
6. آموزش اعضا مبتنی بر اصول تعاونی،
7. بیطرفی مذهبی و سیاسی.

برای "اتحاد تعاونی بین المللی (International Co-operative Alliance) ارگان رسمی هدایت کننده تعاونیها، چهار اصل زیر از اصول راچدیل برای هدایت تعاونیهای عضو آن دارای اهمیت کلیدی اند:

1. کنترل دموکراتیک (هر عضو یک رأی)،
2. عضویت باز،
3. منافع محدود سرمایه ای،
4. توزیع سود و مازاد به تناسب مشارکت عضو در جامعه تعاونی.

و سه اصل دیگر مهم و ضرور تلقی می شوند.

واقعیت آن است که بسیاری از تعاونیها دارای دستورکار سیاسی یا مذهبی آشکاری اند، و بسیاری شان از اعتبار برای فروش استفاده می کنند. این آخری در بازارهای اقتصادی امروزی نقش حیاتی دارد و در غالب موارد طریق ترجیحی برای پرداخت است. ضمناً بسیاری از تعاونیها در عرصه آموزش سرمایه گذاری اندکی می کنند یا اصلاً نمی کنند.

کیبوتزها و تعاونیهای موندرآگون

دو نمونه مهم از جنبشهای تعاونی ملی کیبوتزها در اسرائیل (نخستین کیبوتز در سال 1910) و انجمن تعاونیهای موندرآگون اند، که این دومی در سالهای 1950 در اسپانیا پایه گذاری شد. جنبش کیبوتز* در اسرائیل بزرگترین گروه تعاونی در دنیاست. در پایان قرن بیستم 270 تا از این اجتماعات تعاونی با جمعیتی 120 هزار نفری در اسرائیل وجود داشتند. کیبوتزها متعلق به اعضای آنها هستند، توسط اعضا اداره می شود و ترکیبی از تعاونیهای کارگری، مصرف، تولید کننده و مالی را نمایندگی می کنند.

کیبوتزها در بدو امر اساساً به فعالیتهای کشاورزی اشتغال داشتند. اما امروزه فعالیتهای کارخانه ای و تورسیم نقش مهمی را در اقتصاد آنها ایفا می کنند، که ناشی از افزایش فشارهای رقابتی بر آنهاست. بسیاری از کیبوتزها تعاونیهای کوچکی اند. شمار اعضای آنها از 50 تا 2000 تن در نوسان است. اما تعاونیهای مهمی نیز در میان آنها وجود دارند.

انجمن تعاونی موندرآگون در اسپانیا با بیش از 160 شرکت عضو، در بخش تولید صنعتی، توزیع و مالی فعال است. شرکتهای عضو این انجمن حدود 80 هزار نفر را در استخدام خود دارند. این گروه در سال 2006 به لحاظ تعداد کارگران در رده هفتم اسپانیا قرار داشت. اما دست کم 20 درصد کارکنان گروه موندرآگون عضو هیچ یک از تعاونیهای آن نیستند. اکنون جنبش کیبوتز نیز تعداد زیادی غیر عضو را در استخدام دارد. این روند در کیبوتزها در اثر کمبود حاد نیروی کار بسیار تشدید شده است، که این خود حاکی از عدم توانایی برای جذب اعضای کافی به جنبش تعاونی برای تأمین نیروی کار پاسخگوی تقاضاست. بنابراین هر دوی این جنبشهای پرسابقه تعاونی بسیار افراد را در استخدام دارند که لزوماً پایبند به اصول جنبش تعاونی نیستند. این دو جنبش برای بقا و توفیق شان، ناگزیر بوده اند خود را با فشار دم افزون بازار تطبیق دهند.

* توضیح: در آینده در "جنگ کارگری" در باره کیبوتزها، که محل منازعه بسیار بوده اند، خواهیم نوشت. در اینجا منظور صرفاً معرفی آنها به عنوان نوعی تعاونی است.

علیه کاهش حق سنوات توسط دیوان عدالت اداری و برای لغو آن مبارزه کنیم!

کارگران فریب وعده‌های کاذب قالیباف را نخوانند خورد!

صادق

کارگران و مزدبگیران می‌دانند که در چنین حکومت ستمگری برای گرفتن حق و حقوق شان باید به خود و مبارزات شان متکی باشند. وجود فزاینده این همه اعتراض و اعتصاب به رغم همه ی بگیر و ببندها و اخراج ها موید شناخت و ماهیت طبقاتی رژیم و تشخیص درست جهتی است که زحمتکشان برای رسیدن به خواسته هایشان و مبارزه با ستمگری و استبداد رژیم در پیش گرفته‌اند. کارگران می‌دانند که حتی صرف تصویب قوانین نیز اگر چه حائز اهمیت است، اما تازمانی که کارگران نتوانسته باشند بطور وسیع خودشان را در اتحادیه های کارگری و احزاب مدافع حقوق خودشان متشکل و متحد نمایند، هیچ تضمینی برای اجرای قوانین از طرف دولت و کارفرمایان وجود ندارد و حتی دست آورد های قانونی آنها که در اثر پیکارهای پرهزینه طولانی کسب کرده‌اند را به یغما خواهند برد.

خبر گزاری تسنیم روز گذشته گزارشی از سفر سردار قالیباف رئیس مجلس فرمایشی را که برای بازدید از مازندران رفته است منتشر کرد. به نوشته تسنیم رئیس مجلس در جریان سفر خود گفتگویی هم با کارگران و رانندگان بندر امیر آباد شهرستان بهشدر در مورد وضعیت شغلی و مشکلات آنها داشته و از نزدیک در جریان "دغدغه های" آنها قرار گرفت.

تسنیم از این دیدار با عنوان "چهره به چهره با کارگران و رانندگان" یاد کرده و گزارشی از گفتگو میان قالیباف با کارگران و رانندگان شاغل در بندر امیر آباد را که به صورت پیمانی کار می‌کنند منتشر کرد.

در بخشی از گزارش تسنیم به نقل از کارگران و رانندگان ناراضی و معترض از شرایط کاری و مزدی شان نوشت: "کارگران خطاب به قالیباف از عدم داشتن امنیت شغلی، بکارگیری دائم، پرداخت حقوق و حق بیمه متناسب با تخصص و عدم توجه مسنولان شرکت ها به اهمیت فعالیتشان در این بندر گلایه کردند.

همچنین رانندگان کامیون نیز از عدم داشتن امنیت شغلی خود گفته و عنوان کردند که کارشان جابجایی کالا و محصولات صادراتی و وارداتی است، اما آنان را به عنوان راننده توریستی معرفی کرده اند، لذا حقوق و مزایا و حق بیمه شان متناسب با واقعیت نیست." هیچ چیز تازه‌ای در اعتراض کارگران بندر امیرآباد که متفاوت با کارگران پیمانی در نقاط دیگر کشور جاری و ساری است وجود ندارد. در همه جای کشور همین مناسبات میان کارگران پیمانی و صاحبان شرکتهای پیمانکاری که اکثرا هم از بستگان مسنولین حکومتی و نمایندگان مجل هستند برقرار است و اعتراضات و خواسته های کارگران همه آنها نیز یکی هستند.

.. اما ببینیم تحفه رئیس مجلس برای کارگرانی که از این روابط ستمگرانه جان به لب شده‌اند، به روایت تسنیم چه بوده است

تسنیم به نقل از قالیباف نوشت: "قالیباف خطاب به مدیرعامل بندر و منطقه ویژه اقتصادی امیرآباد گفت: وقتی پیمانکار به کارگر ظلم می‌کند، شما باید قرارداد ببندید و پیمانکار پول را پرداخت کند؛ در واقع باید کارفرما را مکلف کنید متناسب با تعداد کارگران قرارداد... انعقاد کرده و سپس حقوق و حق بیمه شان را از محل اصل قرارداد کسر و به کارگران پرداخت کنید

اگر شما به عنوان کارفرمای دولت این کار را انجام ندهید، به کارگران ظلم می‌شود. الان به عنوان نمونه برخی مطرح می‌کنند که طی 10 سال گذشته یک شرکت بخش خصوصی به ایشان ظلم کرده است، از طرفی از آنها 12 ساعت کار می‌خواهند اما 8 ساعت به آنها پرداخت می‌شود؛ به جای اینکه 25 روز کار کنند، 12 روز و 12 ساعت کار می‌کنند و مابقی روزهای یک ماه رها می‌شوند، در "حالی که این شرکت حق چنین کاری را ندارد

قالیباف در واکنش خود به ظلمی که بر کارگران توسط شرکتهای پیمانکار می‌رود اذعان می‌کند. یعنی ظلم مبرهن تر از آن است که بتواند منکر آن گردد روحیه ی کارگران شاکى و جو حاکم در این دیدار نیز طوری نیست که سردار قالیباف بتواند بدون در نظر گرفتن آن حرف بزند. با این وصف او با یک توصیه بی هزینه و پشتوانه به مدیر بندر (حتمی باید از خودی های حکومت باشد) سعی می‌کند سر و ته قضیه را بهم بیاورد و گریبان خود را از دست کارگرانی که او را محاصره کرده‌اند رها سازد. گویی رئیس قوه مقننه نمی‌فهمد! که بین توصیه و قانون فرق وجود دارد و حرفهایی که زد تا وقتی بصورت قانون در نیاید باد هواست

اما نه، او آنقدر هم ابله نیست که در مقام رئیس مجلس معنی این تفاوت را نفهمد. او می‌فهمد، ولی چون این ظلم و فلاکت و بی حقوقی را مجلس و دولت خود بوجود آورده‌اند و مصمم به حفظ آن تا حد ممکن هستند و از طرفی خشم و نفرت کارگران از این وضع و عاملان آن به حدی است که رئیس مجلس نمی‌تواند به صراحت به کارگر بگوید همین است که هست، بجایش به مغلطه متوسل می‌شود. کارگران بندر نیز خوب می‌دانند که با آمدن و رفتن یک مقام حکومتی هیچ چیز به نفع آنها تغییر نمی‌کند. خواسته اصلی کارگران بدون شک لغو کار پیمانی، استخدام مستقیم و تصویب قوانین لازم جهت رعایت حق و حقوق کارگر است. اینها خواسته‌هایی هستند که در همه جا کارگران دارند و مخاطب اعتراضات آنها مجلس و رئیس آن است که بایستی اگر ریگی در کفش ندارد، با تصویب قانون شرایط رفع ظلم به کارگران را فراهم کند. امری که تا کنون مجلس و دولت خلاف آن و در جهت محدود کردن بیشتر حقوق کارگران و عموم زحمتکشان و به سود کارفرمایان انجام داده‌اند. از همین روی کارگران و مزدبگیران می‌دانند که در چنین حکومت ستمگری برای گرفتن حق و حقوق شان باید به خود و مبارزات شان متکی باشند. وجود فزاینده این همه اعتراض و اعتصاب به رغم همه ی بگیر و ببندها و اخراج ها موید شناخت و ماهیت طبقاتی رژیم و تشخیص درست جهتی است که زحمتکشان برای رسیدن به خواسته‌هایشان و مبارزه با ستمگری و استبداد رژیم در پیش گرفته‌اند. کارگران می‌دانند که حتی صرف تصویب قوانین نیز اگر چه حائز اهمیت است، اما تازمانی که کارگران نتوانسته باشند بطور وسیع خودشان را در اتحادیه های کارگری و احزاب مدافع حقوق خودشان متشکل و متحد نمایند، هیچ تضمینی برای اجرای قوانین از طرف دولت و کارفرمایان وجود ندارد و حتی دست آورد های قانونی آنها که در اثر پیکارهای پرهزینه طولانی کسب کرده‌اند را به یغما خواهند برد. جای دور نرویم قانون رتبه بندی فرهنگیان ۲۰ سال است که تصویب شده است. در این مدت سه دولت آمده و رفته‌اند و نوبت به دولت رئیسی رسیده است، با این همه هیچ یک از دولت‌ها آن را اجرا نکرده‌اند. هنوز بعد از ۲۰ سال معلمان و فرهنگیان مجبوراند همانطور که در این هفته شاهد بودیم مبادرت به اعتراض خیابانی کنند! راه کار موثر و سودمند این است که کارگران و رانندگان زحمتکش " منطقه ویژه اقتصادی امیرآباد" به وعده کاذب قالیباف خود را مشغول نکنند و با اعتصاب و سازماندهی اتحادیه خاص خود با ستمگری و بی حقوقی تحمیل شده به . خود توسط هم مسلکان قالیباف ها ی فاسد و امثالهم مبارزه کنند

به سرکوب سندیکاها و تشکلهای کارگری و پیگرد فعالین کارگری پایان دهید!

از مبارزه سراسری کارگران پیمانی و شرکتی برای لغو کار پیمانی حمایت کنیم!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

دامنه اعتراضات کارگری در این هفته وسیعتر و متنوع تر از چند هفته گذشته شد. از کارگران شهرداری چند شهر مختلف گرفته تا معلمان، کارگران معدن، پتروشیمی و شرکتهای نفتی در این هفته اعتراضات متعددی برگزار کردند. بررسی مطالبات، شعارهای معترضین و طولانی تر شدن زمان اعتصابات حاکی از رادیکالتر شدن اعتراضات دارند. نکته قابل توجه دیگر شرکت بلا استثنای عموم کارگران موسسات در اعتصابات و تجمع بر خلاف گذشته است که معمولاً عده‌ای از کارگران موسسات مختلف در اعتصابات شرکت نمی‌کردند.

تظاهرات پرشور همزمان معلمان در چند شهر

در آستانه سال تحصیلی جدید معلمان در تهران، خوزستان و لرستان با خواست "اجرای رتبه بندی شاغلان مطابق با ۸۰ درصد حقوق هیات علمی در ۲۳ شهریور مقابل مجلس و ادارات آموزش و پرورش تجمع کردند. گفتنی است که مجلس به بهانه کمبود بودجه از اجرای طرح رتبه بندی امتناع می‌ورزد و همین موضوع باعث خشم و اعتراض

معلمان که حقوق اکثر قریب به اتفاق شان کمتر از خط فقر است گردیده، در این میان وضعیت معلمان شرکتی و قراردادی به مراتب بسیار وخیمتر از رسمی هاست.

قبل از این اعتراضات در هفته گذشته دو تجمع اعتراضی وسیع از طرف معلمان پذیرفته شده در آزمون استخدامی 'کارنامه سبزها' و مربیان نهضت سواد آموزی به دلیل امتناع و تعلل دولت در استخدام آنها صورت گرفت که اعتراض کارنامه سبزها ۱۴ شبانه روز است که ادامه دارد و یک بار نیز نیروهای سرکوبگر با یورش به آنها تلاش کردند به اعتراض آنها خاتمه دهند ولی ناکام ماندند.

در جریان اعتراضات خیابانی "کارنامه سبزه‌ها شعار های تندى نیز علیه حکومت و رفتار آن با کارنامه سبزه‌ها داده شد. سر دادن شعارهای ضد حکومتی حاکی از لبریز شدن صبر مردم از بیکاری و بی حقوقی و بیزاری از حکومت در مانده و مستاصل در تامین اشتغال برای بیکاران دارد. این اعتراضات همه از نشانه های خیزشهای قریب الوقوع هستند. علائم خیزشهای مردمی را در نقطه به نقطه کشور به وضوح می توان دید

این اعتراضات در حالی انجام می گیرد که دولت در هفته های اخیر شماری از فعالین صنفی معلمان را به منظور کاستن از ادامه و مهار اعتراضات روز افزون زندانی کرده است

ادامه اعتصاب در صنعت نفت

بنا به گزارشی که در این هفته از طرف شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت منتشر شد با وجود گذشت بیش از ۸۰ روز از این اعتصاب، اعتصاب در ده‌ها شرکت که کارگران شان هنوز با کارفرمایان آنها به توافق نرسیده‌اند ادامه دارد

در بخشی از بیانیه شورای سازماندهی گفته شده: "بنا بر گزارشات ما هم اکنون بسیاری از شرکت ها فعالیتشان را با نیروی بسیار کم شروع کرده اند. این درحالیست که از یکسو بعضاً همکارانی که با دادن وعده هایی از سوی پیمانکاران، به کار بازگشته اند

وقتی در محل با خلف وعده ها روبرو میشوند کار را ترک کرده و دوباره به اعتصاب باز میگردند. نمونه ی بارز آن در همین روزهای اخیر از سر گرفته شدن اعتصاب در پتروشیمی کاویان، بازگشت به اعتصاب همکاران ما در پالایشگاه اصفهان و کارگران شرکت تناوب در فاز ۱۴ است. ... بدین ترتیب بخش بزرگی از همکاران اعتصابی ما هنوز به کار بازنگشته اند و ضمن گرفتن مشاغل موقت برای گذران در این ایام اعتصاب، به پیمانکاران فشار می آورند که با قبولاندن مطالبات خود، به کار برگردند

تجمع اعتراضی کارگران در مسجد سلیمان

روز شنبه بیستم شهریور ماه گروهی از کارگران شرکت اکسین صنعت و همکارانمان در پروژه توسعه میدان زیلابی که در منطقه هفت شیدان مشغول به کار هستند با تجمع روبروی فرمانداری مسجدسلیمان خواستار رسیدگی فوری به مطالبات خود شدند

همکاران شاغل ما در پروژه احداث خط لوله جریانی برای تولیدی کردن چاههای شماره ۲۰ و شماره ۲۱ میدان زیلابی مسجد سلیمان، هشت ماه حقوق عقب افتاده دارند و کارفرما و پیمانکار نسبت به مطالباتشان بی تفاوت بوده و در ماههای اخیر نیز عده ای از کارگران را اخراج نموده است

اعتصاب همکاران ارکان ثالث در پالایشگاه فجر

روز سه‌شنبه ۲۳ شهریورماه همکاران ارکان ثالث ما در شیفت صبح پالایشگاه فجر جم در اعتراض به تعرضات هر روزه به زندگی و معیشتشان از جمله عدم پرداخت مطالبات بک پی یکسان با دیگر شرکت های گازی و نفتی همجوار و حذف اضافه کاری غیر موظفی دست از کار کشیده و مقابل درب پالایشگاه تجمع کردند. این تجمع از ساعت ۶:۴۵ صبح آغاز و تا ساعت ۱۰:۳۰ ادامه داشت و از آنجا که هیچیک از مسئولین حاضر به پاسخگویی نشدند، کارگران پالایشگاه را ترک و به خانه هایشان رفتند و بر ادامه اعتراض تاکید نمودند. در نتیجه اعتصاب این کارگران واحد حمل و نقل نیز به صورت نیمه تعطیل و همچنین رستوران پالایشگاه تعطیل شد

از مطالبات خود کوتاه نمی آیم

اعتصاب همکاران پروژه ای ما در شرکت استیم در سایت یک پتروشیمی بوشهر

- شهریور ۸۰ همکار پروژه‌های ما از مشاغل جوشکار، فیتزر، سیویل، داربست‌بند، نصاب، قالب‌بند و بتون‌ریز در شرکت ۲۲ استیم شاغل در سایت یک پتروشیمی بوشهر در اعتراض به عدم تحقق وعده‌های پیمانکار دست به اعتصاب زدند. همکاران ما خواهان افزایش دستمزد و تغییر نوبت کاری به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز استراحت و اجرای وعده های پیمانکار هستند. همانطور که قبلاً گزارش کرده ایم بخشی از همکاران اعتصابی ما با تحمیل عقب نشینی هایی به پیمانکاران سر کار باز گشته

اند و وقتی با خلف وعده ها روبرو میشوند دوباره به اعتصاب بر میگردند. به این ترتیب ما کارگران اعتصابی نفت از مطالبات خود کوتاه نمی آیم. و بالاترین سطح توافقات با پیمانکاران مبنای مطالبه گری ما برای بازگشت به کار است

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

شهریور ۲۳ ۱۴۰۰

ادامه اعتراضات کارگران شهرداری در شهرهای مختلف

اعتراضات کارگران شهرداری ها همچنان رو به افزایش اند. در این هفته نیز بنا بر گزارشهای منتشر شده در رسانه ها، کارگران شهرداری های، آبادان،، کت عبدالله، هویزه، دماوند و قلعه خواجه واقع در خوزستان به دلیل پرداخت نشدن مطالبات مزدی و حق بیمه هایشان به تامین اجتماعی تجمع اعتراضی متعددی برگزار کردند

تشکیل کمپین علیه قرارداد موقت و استخدام غیر رسمی توسط سیمبانان

کارگران غیر رسمی شاغل در صنعت برق "سیمبانان" که کار دشوار و پر مخاطره شبکه برق رسانی و تعمیر و نگهداری از شبکه های برق رسانی را به عهده دارند، برای تغییر وضعیت استخدامی شان از غیر رسمی به رسمی کمپینی را به راه انداخته اند. گفتنی است با وجود اینکه ماهیت کار سیمبانان مستمر و دائمی می باشد و به تبع آن بایستی در استخدام رسمی شرکت برق سراسری باشند، اما شرکت برق برای ندادن بخش قابل توجهی از حقوق و مزایایی که در اثر رسمی کردن کارگران بایستی به آنها بپردازد، از استخدام آنها طفره می رود و بخشی از درآمد آنان را به سیمبانان نمی دهد

رعایت نکردن اصول ایمنی در معادن همچنان قربانی می گیرد

در این هفته ۲ کارگر معدن دیگر شاغل در معدن ذغال سنگ طیس در حین کار کشته و مجروح شدند. علت حادثه ریزش سقف معدن ذکر شده است و گفته شده که مسئولین مشغول بررسی علت حادثه هستند. گفتنی است که قبلا نیز حوادثی در این معدن اتفاق افتاده که در آن تعدادی معدنچی به دلیل رعایت نکردن اصول و قوانین ایمنی توسط کارفرما بوده اند. عدم پیگرد قضایی کارفرمایان در اکثر قریب به اتفاق حوادث از دلایل اصلی تکرار و افزایش حوادث کار و شمار قربانیان آنها بوده است

در جلسه معارفه معاونان وزیر کار در این هفته، گفته شد

چرا معدنی با سود خالص سالانه ۹۰۰ میلیارد تومان، حمام برای کارگرانش ندارد؟ معلوم است کارفرمایی که با چنین درآمد هنگفتی حتی حاضر به ساختن حمام برای کارگران خود نیست، اصول ایمنی در معدن را رعایت نکند و فاجعه پشت فاجعه بیافریند

!د.

افزایش روز افزون پیگرد و زندانی کردن فعالین صنفی

تهدید و پیگرد فعالین صنفی روز به روز بیشتر می شود. تنها در طول هفته جاری حداقل پنج فعال صنفی به مراکز سرکوب رژیم احضار و ۳ تن آنها پس از مراجعه بلافاصله روانه زندان شده اند. به گزارش سندیکای هفت تپه، مسلم چشمه خاور و محمد امیدوار.. ابلاغیه دریافت کرده اند

به گزارش کانال تشکلهای فرهنگیان "یعقوب یزدانی عضو ارشد انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی پس از مراجعه به اجرای احکام دادگستری بجنورد برای پیگیری پرونده ای دیگر که برای وی تشکیل شده بود، بطور ناگهانی، بازداشت و به اتهام اخلاف در نظم عمومی بدون طی مراحل قانونی مانند گرفتن آخرین دفاع و انجام تجدید نظر خواهی طبق همان حکم دادگاه بدوی بازداشت و راهی زندان ". مرکزی بجنورد شد

به گزارش کانال اتحاد بازنشستگان "آقای مهدی فتحی، فعال صنفی معلمان و کنشگر مدنی روز ۲۳ شهریور در زادگاهش پاسارگاد توسط نیروی انتظامی دستگیر و بازداشت شد.

"و در گزارش دیگری کانال تشکلهای فرهنگیان از بازداشت غلامرضا غلامی خبر داد و نوشت

غلامرضا غلامی دبیر شیمی مدارس شیراز پس از ۳۰ سال خدمت، امروز ۱۷ شهریور ۱۴۰۰ ساعت ۱۷ در روستای کنداز استان فارس دستگیر و به نقطه‌ی نامعلومی منتقل شد.

وی که قرار بود در مهر ۱۴۰۰ بازنشسته شود، برای خدمت در روستای زادگاه خود (کنداز) از توابع مرودشت به عنوان مدیر آموزگار . . "راهی آن روستا شده بود، که در همان روستا دستگیر و بازداشت شد

اعتصاب در کارخانه مارون صنعت تهران

کارگران کارخانه مارون صنعت واقع در شهرک صنعتی اشترجان اصفهان در این هفته در اعتراض به بی‌توجهی کارفرما به مطالبات صنفی شان اعتصاب کردند. در گزارش ویدئویی که از اعتصاب و تجمع کارگران طی که در روز دوم اعتصاب منتشر شده در مورد علت اعتصاب و خواسته‌های اعتصابیون هنوز چیزی گفته نشده

تجمع اعتراضی بازنشستگان فولاد در اهواز و اصفهان

بازنشستگان شرکت فولاد در اصفهان و اهواز در ۲۱ شهریور به دلیل کسر ۲۵ درصدی از حقوق‌های بازنشستگی شان در این دو شهر مبادرت به اعتراض خیابانی کردند. گفتنی است آنها انتظار داشتند حقوق‌های بازنشستگی شان با اجرای طرح همسان سازی بهبود پیدا کند، اما شرکت فولاد و صندوق بازنشستگی و دولت بجای افزایش حقوق آنها را به گفته بازنشستگان ۲۵ درصد کم کرده‌اند

روند کاهش دستمزدها با چراغ سبز نهادهای دولتی بعد از تشکیل کابینه رئیسی در موسسات متعددی گزارش شده است و بیم آن می‌رود که اگر با واکنش گسترده کارگران روبرو نشود بزودی در همه جا به اجرا و به کارگران تحمیل شود. کاهش دستمزدها یکی از خواسته‌های اتاق‌های کارفرمایی از دولت رئیسی بوده است که این دولت شروع به تمرین اجرای آن کرده است. در خواست کارفرمایان شامل کاهش حقوق‌های بازنشستگی نیز می‌شود. در عوض آن دولت در نظر دارد سهم حق بیمه کارفرمایان را کاهش داده و بیمه را بتدریج . از اجباری به اختیاری درآورد

ماه است حقوق به ما نداده‌اند، نمی‌دانیم به که باید مراجعه کنیم ۷

به گزارش خبرگزاری ایلنا کادر درمانی یاسوج که به صورت شرکتی کار می‌کنند مدت ۷ ماه است که به آنها حقوق شان را نداده و مراجعات مکرر آنها به نهادهای ذیربط برای پرداخت مطالبات مزدی ۷ ماه گذشته شان بی نتیجه مانده است

نیروهای شرکتی کادر درمان داشت در یاسوج که کیلویی و بویراحمد در تماس با خبرنگار ایلنا، از تاخیر طولانی در پرداخت " دستمزدهای خود خبر دادند

این نیروهای شرکتی گفتند: یک ماه از سال قبل و شش ماه سپری شده از سال جاری، حتی یک ریال به حساب ما واریز نکرده‌اند و هرچه مراجعه می‌کنیم و به این مساله معترض می‌شویم، هیچ فایده‌ای ندارد". به نوشته ایلنا کادر درمانی یاسوج بین ۲ تا ۷ سال سابقه کار دارند. در واقع نظر به مستمر بود کار کادر درمانی آنها بایستی مدت‌ها پیش به استخدام رسمی وزارت بهداشت و علوم پزشکی در می آمدند .

اعلام خبر یک اعتصاب پس از اتمام آن

دقیقا معلوم نیست ایلنا خود خواسته این سانسور را انجام می‌دهد و یا به دستور سانسورچی‌های حکومتی این کار را می‌کند. نحوه سانسور نشان می‌دهد که هم دستوری است و هم بخشنا خواسته خود ایلنا باید باشد. هر چه که اعتراضات کارگری بیشتر و رادیکالتر می

شود ایلنا و سانسورچی های حکومتی هم زبان و کردارشان به هم نزدیک تر می شود! این خود اهمیت تشکیل یک شبکه خبر رسانی مستقل و معتبر کارگری را دو چندان می کند

گفتنی است که این خبرگزاری مدتی است که در مقایسه با گذشته اخبار کارگری را بیشتر از پیش سانسور و به نحو خاصی منتشر می کند. خیلی از اخبار را اساساً منتشر نمی کند و وقتی هم برای خالی نبودن حریضه خبری را منتشر می کند، خبر را به شکلی منتشر می کند که اثر بخشی اجتماعی آن را به حداقل برساند. برای مثال اغلب اوقات از واژه های چون گلايه، شکایت، مراجعه به ایلنا به جای اعتصاب و اعتراض در تیتر گذاری خبر استفاده می کند و گاهی اخبار اعتصابات را بعد از پایان یافتن آنها به صورت دم و گوش بریده منتشر می کند. دقیقاً معلوم نیست ایلنا خود خواسته این سانسور را انجام می دهد و یا به دستور سانسورچی های حکومتی این کار را می کند. نحوه سانسور نشان می دهد که هم دستوری است و هم بخشنا خواسته خود ایلنا باشد. هر چه که اعتراضات کارگری بیشتر و ارادیکالتر می شود ایلنا و سانسورچی های حکومتی هم زبان و کردارشان به هم نزدیک می شود

این خود اهمیت تشکیل یک شبکه خبر رسانی مستقل و معتبر کارگری را دو چندان می کند! امکانات این کار در حال حاضر وجود دارد و می ماند کار سازماندهی آن که بایستی با مساعدت دمکراتیک همه تشکلهای مستقل و فعالین کارگری به صورت دمکراتیک عملی شود.

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

دولت موظف است معاش تهی دستان و آسیب دیدگان از کرونا را تامین کند!

دستمزد و حقوق کارگران و مزدبگیران باید به موقع پرداخت شود!

*** برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:
sabosob@gmail.com**

*** "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را
می توانید در آدرس زیر ببینید:**

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>